

ἐνθ' ἄν. : Μὲ τὰ γυφτουλάναρα, μ' αὐτεῖνα βγάνομε τὰ σκαμπάνια (= τὰ καλυτέρας ποιότητος ἔρια) Στερελλ. ('Αστακ.) Νὰ μ' φέρ'ς λίγουν τὰ γυφτουλάναρα π' σῶδονκα, γιατί τὰ χρειάζουμι "Ηπ. (Κουκούλ.) Βάλι γυφτουλάναρα 'ς τὴ σκάλα νὰ μποῦν 'ς τοῦ πιδὶ κὶ νὰ πιθάῃ' "Ηπ. Συνών. γύφτικα χτένια, χοντρολάναρα.

γυφτολάσι τό, Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ οὗς. γύφτος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -λάσι, διὰ τὴν ὅπ. βλ. Γ. Χατζιδ., 'Αθηνᾶ 22 (1910), 245.

Πλήθος γύφτων. Συνών. γυφτιὰ 1, γυφτολάσι 1, γυφτολογιὰ, γυφτομάζωξη, γυφτομάρι 1, γυφτουριὰ.

γυφτολασιὰ ἡ, Λεξ. Δημητρ. γυφτολαδὰ Στερελλ. (Δωρ. Εὐρυταν. Καρπεν. Φθιώτ. Φωκ.) γυφτολασὰ Στερελλ. (Φθιώτ.) Λεξ. Δημητρ. γυφτολασιὸ τό, Στερελλ. (Φθιώτ. Φωκ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γυφτολάσι.

1) Πλήθος γύφτων ἐνθ' ἄν. : Πλάκουσι ἡ γυφτουλασὰ Στερελλ. (Φθιώτ. Φωκ.) 2) Μεταφ., ἡ ἀκάθαρτος καὶ ἀκατάστατος οἰκογένεια Στερελλ. (Καρπεν. Φθιώτ. Φωκ.) Συνών. γυφτομάρι 2. 3) Μεταφ., ὁ συμπεριφερόμενος ὡς γύφτος, ὀχληρὸς, συχαμερὸς Στερελλ. (Φθιώτ.) : Εἴσι γυφτουλασὰ σαπέρα! (ὕβρις).

γυφτολάχανο τό, Πελοπ. (Γαργαλ. Δυρράχ. Κάμπος Λακων. Λεῦκτρ. Μανιάκ. Μεσσην. Τριφυλ.)

Ἐκ τῶν οὗς. γύφτος καὶ λάχανο.

Ἐδώδιμος πολυετής πόα μὲ ρίζαν πασσαλόμορφον τῆς οἰκογ. τῶν Συνθέτων (Compositae) ἐνθ' ἄν. Συνών. γύφτος Α 13.

γυφτολίθαρο τό, ἐνιαχ. γυφτουλίθαρον "Ηπ. (Μελιγγ.) Στερελλ.

Ἐκ τῶν οὗς. γύφτος καὶ λιθάρι.

Λίθος ἀμαυροῦ χρώματος καὶ κακῆς ποιότητος ἐνθ' ἄν.

γυφτολόγι τό, ἐνιαχ. γυφτολόι "Ηπ. (Ξηροβούν.) Πελοπ. (Βάλτ. Γαργαλ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γύφτος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -λόγι, περὶ τῆς ὅπ. βλ. Χατζιδ., 'Αθηνᾶ 22 (1910), 274 κ.έξ.

1) Πλήθος γύφτων ἐνθ' ἄν. : "Εναι 'ς τὴν Καρυὰ σταματημένο οὖλο τὸ γυφτολόι Πελοπ. (Γαργαλ.) 2) Μεταφ., σύνολον ἀτόμων ἐχόντων τὸ ἥθος γύφτων, ἥτοι κλεπτῶν καὶ ἀνηθίκων Πελοπ. (Βάλτ. Γαργαλ.) : Μνῆ βολὰ εἵμαστε καλὰ ἐδῶ 'ς τὰ χτήματα. Τώρα μαζεύτηκε οὖλο τὸ γυφτολόι τῆς Βλαχόρουγας καὶ δὲν εἶναι ν' ἀφήσης προῖμα ὅξ' ἀπὸ τὸ σπῖτι σου, σ' τὸ κλέπτουνε Γαργαλ.

γυφτολογιὰ ἡ, σύνηθ.

Ἐκ τοῦ οὗς. γύφτος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -λογιὰ, περὶ τῆς ὅπ. βλ. Γ. Χατζιδ., 'Αθηνᾶ 22 (1910), 250. Σύνολον γύφτων. Συνών. βλ. εἰς λ. γυφτολάσι.

γυφτολούλακο τό, Πελοπ. (Καλάβρυτ.)

Ἐκ τῶν οὗς. γύφτος καὶ λουλάκι.

Τὸ κατωτέρας ποιότητος λουλάκι. Συνών. ψευτολούλακο.

γυφτολούλουδο τό, ἐνιαχ. γυφτολέλουδο Στερελλ. (Δεσφ.)

Ἐκ τῶν οὗς. γύφτος καὶ λουλούδι.

Πιθαν. τὸ ποῶδες φυτὸν Καλένδουλα ἡ ἀγρία (Calendula arvensis) τῆς οἰκογ. τῶν Συνθέτων (Compositae). Συνών. βοιδόχορτι, νεκρολούλουδο.

γυφτολυγιὰ ἡ, ἐνιαχ. γιουφτουλ'γιὰ Μακεδ. (Μοσχοπόταμ.)

Ἐκ τῶν οὗς. γύφτος καὶ λυγιὰ.

Τὸ φυτὸν Ἄγνος ἡ κοινὴ (Vitex agnus castus) τῆς οἰκογ. τῶν Ἱεροβοτανιδῶν (Verbenaceae) ἐνθ' ἄν. : Μὴ λ'γιές, ποὺ τ'ς ἐλιγάμι γιουφτουλ'γιές, ἐπλικάμι τὰ κ'νάκια γιὰ τοῦ μιλ'σσουμάντρ' (κ'νάκια = κονάκια, κυψέλες) Μακεδ. (Μοσχοπόταμ.)

γυφτομάγαζο τό, Πελοπ. (Βάλτ. Βερεστ. Γαργαλ. Κοντογόν. Μαργέλ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὗς. γύφτος καὶ μαγαζί.

Μικρὸν καὶ ἀσήμαντον ἐμπορικὸν κατάστημα, προχείρως κατασκευασθὲν ἐνθ' ἄν. : Δὲν ἔκανα καὶ κανένα μεγάλο μαγαζί, ἔνα γυφτομάγαζο ἔκανα μὲ ξύλα καὶ μὲ μουςαμῆδες Πελοπ. (Γαργαλ.) "Αιντε, ρέ, καὶ τὸ κατατήσατε γυφτομάγαζο 'φτοῦ μέσα Πελοπ. (Βερεστ.)

γυφτομάζωξη ἡ, Πελοπ. (Καλάβρυτ.) κ.ά.

Ἐκ τῶν οὗς. γύφτος καὶ μάζωξη.

Πλήθος, συρφετὸς γύφτων. Συνών. βλ. εἰς λ. γυφτολάσι.

γυφτομάναρο τό, ἐνιαχ. γυφτουμάναρον Εὐβ. (Στρόπον.)

Ἐκ τῶν οὗς. γύφτος καὶ μανάρι.

Τὸ εὐτραφὲς καὶ ἀκάθαρτον παιδίον ἐνθ' ἄν. : Χάι παραπέρα, μαρὴ γυφτουμάναρον! Εὐβ. (Στρόπον.)

γυφτομάνι τό, ἐνιαχ. γυφτουμάν' "Ηπ. (Κουκούλ.) Στερελλ. (Φθιώτ. Φωκ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γύφτος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -μάνι, περὶ τῆς ὅπ. βλ. Γ. Παγκάλ., Γλωσσικ. Ἰδιώμ. Κρήτ. 2,527-528.

1) Πλήθος γύφτων ἐνθ' ἄν. : Εἶνι οὖλου τοῦ γυφτουμάν' 'ς τοῦ μαγαζὶ κὶ γλιντᾶν' "Ηπ. (Κουκούλ.) Συνών. εἰς λ. γυφτολάσι. 2) Μεταφ., ἡ ἀκάθαρτος καὶ ἀκατάστατος οἰκογένεια Στερελλ. (Φθιώτ. Φωκ.) Συνών. γυφτολάσι 2.

γυφτομαντζουράνα ἡ, Θεσσ. (Καρποχώρ.)

Ἐκ τῶν οὗς. γύφτος καὶ μαντζουράνα.

Τὸ φυτὸν Ὀρίγανον τὸ μικρόφυλλον (Origanum microphyllum) τῆς οἰκογ. τῶν Χειλανθῶν (Labiatae) : "Εχουμι φουτιές, γυφτομαντζουράνις, ἀγιουκλήματα (φουτιές = τὸ φυτὸν Salvia).

γυφτομαχαλᾶς ὁ, πολλαχ. γυφτουμαχαλᾶς πολλαχ. βορ. ἰδιωμ.

Ἐκ τῶν οὗς. γύφτος καὶ μαχαλᾶς.

1) Συνοικία κατοικουμένη ὑπὸ γύφτων πολλαχ. : Πειὸς ζουρλάθ'κι νὰ πάν' νὰ κάτσ' 'ς τοῦ γυφτουμαχαλᾶ; "Ηπ. (Κουκούλ.) 2) Μεταφ., συνοικία εἰς τὴν ὁποίαν ἐπικρατεῖ ἀκαταστασία καὶ ἀθλιότης πολλαχ.

"Η λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Γυφτομαχαλᾶς Μακεδ. (Βόιον).

